

Bilag 2.

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING.

Den 8. februar 1973.

Dansk Arbejdsgiverforening er orienteret om, at Folketingets arbejdsmarkedsudvalg behandler det forslag om sikring i ansættelsen af sikkerhedsrepræsentanter, som er indeholdt i det af arbejdsministeren den 15. december 1972 fremsatte „Forslag til lov om ændringer af forskellige lovbestemmelser om arbejderbeskyttelse“. I anledning heraf ønsker Arbejdsgiverforeningen af anføre følgende:

I december 1972 blev Dansk Arbejdsgiverforening orienteret om, at arbejdsministeren havde forberedt og agtede at fremsætte et lovforslag, der ville give sikkerhedsrepræsentanter status som tillidsmænd med hensyn til afsked og anden forringelse af ansættelsesforholdet. Arbejdsgiverforeningens forretningsudvalg fremførte i den anledning over for ministeren de i vedlagte kopi af skrivelse af 8. december f. å. indeholdte betænkeligheder ved forslaget, som dog, hvad angår beskyttelsen, i uændret form blev forelagt Folketinget den 15. december.

Arbejdsgiverforeningen vil fortsat beklage det dybt, såfremt der lovgives om dette emne, uden at spørgsmålet forinden har været grundigt overvejet og drøftet med repræsentanter for begge arbejdsmarkedets parter, idet spørgsmål om beskyttelse af arbejdere på en virksomhed efter mangeårig dansk tradition har været overladt til fri drøftelse og afgørelse mellem overenskomstparterne på det private arbejdsmarked. Vi kan her henvise til, at regler om almindelige opsigelsesvarsler samt regler om særlige varsler og beskyttelse for tillidsmænd og for medlemmer af samarbejdsudvalg hidtil alene har været fastlagt via overenskomst.

Det er Arbejdsgiverforeningens principielle opfattelse, at også spørgsmålet om

eventuel ekstra beskyttelse af sikkerhedsrepræsentanter bør overlades til afgørelse mellem arbejdsmarkedets parter. Krav om en sådan beskyttelse er i øvrigt blevet rejst af mange fagforbund i efteråret 1972 i forbindelse med overenskomstforhandlingerne. Forhandlingerne herom har imidlertid været blokeret efter fremsættelsen af lovforslaget.

Såfremt det på trods af disse forhold af lovgivningsmagten fortsat skønnes hensigtsmæssigt med en lovbaseret regulering af sikkerhedsrepræsentanters ansættelsesforhold, bør en lovgivning afvente resultatet af en organisationsmæssig forhandling vedrørende sagen. Ved en sådan fremgangsmåde opfyldes ligeledes et af arbejdsministeren tidligere afgivet tilsagn om at lade en organisationsmæssig behandling gå forud for et eventuelt lovgivningsinitiativ, jfr. Folketingets forhandlinger, spalte 3.128.

Der kan rettes en række alvorlige indvendinger mod det fremsatte lovforslags indhold. Ifølge de kollektive overenskomster har arbejdsgeberen en vis indsigelsesret over for valg af tillidsmænd, mens en tilsvarende ret til at gøre indsigelse over for valg af en sikkerhedsrepræsentant ikke findes i bekendtgørelsen om internt sikkerhedsarbejde og heller ikke i lovforslaget.

Det fremgår også af de fleste tillidsmandsregler, at der stilles visse krav til tillidsmandens kvalifikationer som arbejder, ligesom der stilles krav om, at han skal have været beskæftiget på virksomheden en længere tid, inden han bliver valgbar. Disse valgbarhedsregler har en nøje sammenhæng med den beskyttelse, som ifølge de kollektive overenskomster er tillagt tillidsmanden. Der stilles ikke tilsvarende krav til valg af sikkerhedsrepræsentanter, som derfor lettere opnår beskyttelse end tillidsmændene,